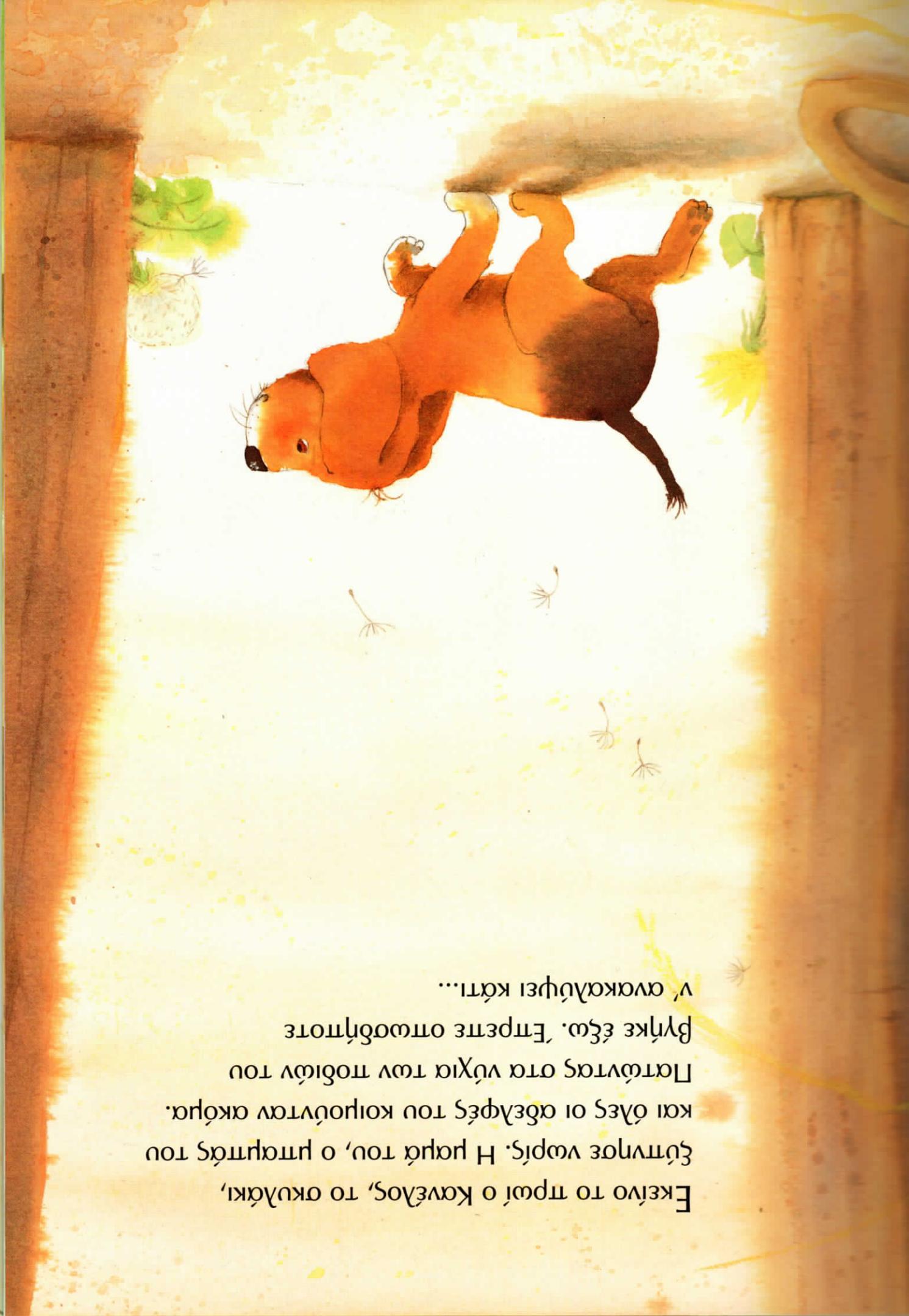

Christophe Loupy • Eve Tharlet

Το πο γλυκό φιλί

ΑΙΣΩΠΟΣ

Εκείνο το πρωινό καύζος, το οκυλάκι,
ζύγινος ωρης. Η ημέρα του, ο μικρήτας του
και οις οι αρχές του κοινούταν ακόμα.
Πατωντας στα υγια των ποδιών του
βγήκε εξώ. Επέτεις απωρούτο τε
να βρει την ανθούσα για την πεταλούδα της.
Ανακάλυψε κάτι...

«Καλημέρα», του φώναξαν δύο πάπιες από τη λίμνη.
«Τι κάνεις ξύπνιος τόσο νωρίς;»

«Κάτι θέλω να μάθω», είπε ο Κανέλος. «Μου δίνετε,
σας παρακαλώ, ένα φιλί;»

«Φιλί;» είπαν οι πάπιες. «Φυσικά. Πού θέλεις να σε
φιλήσουμε;»

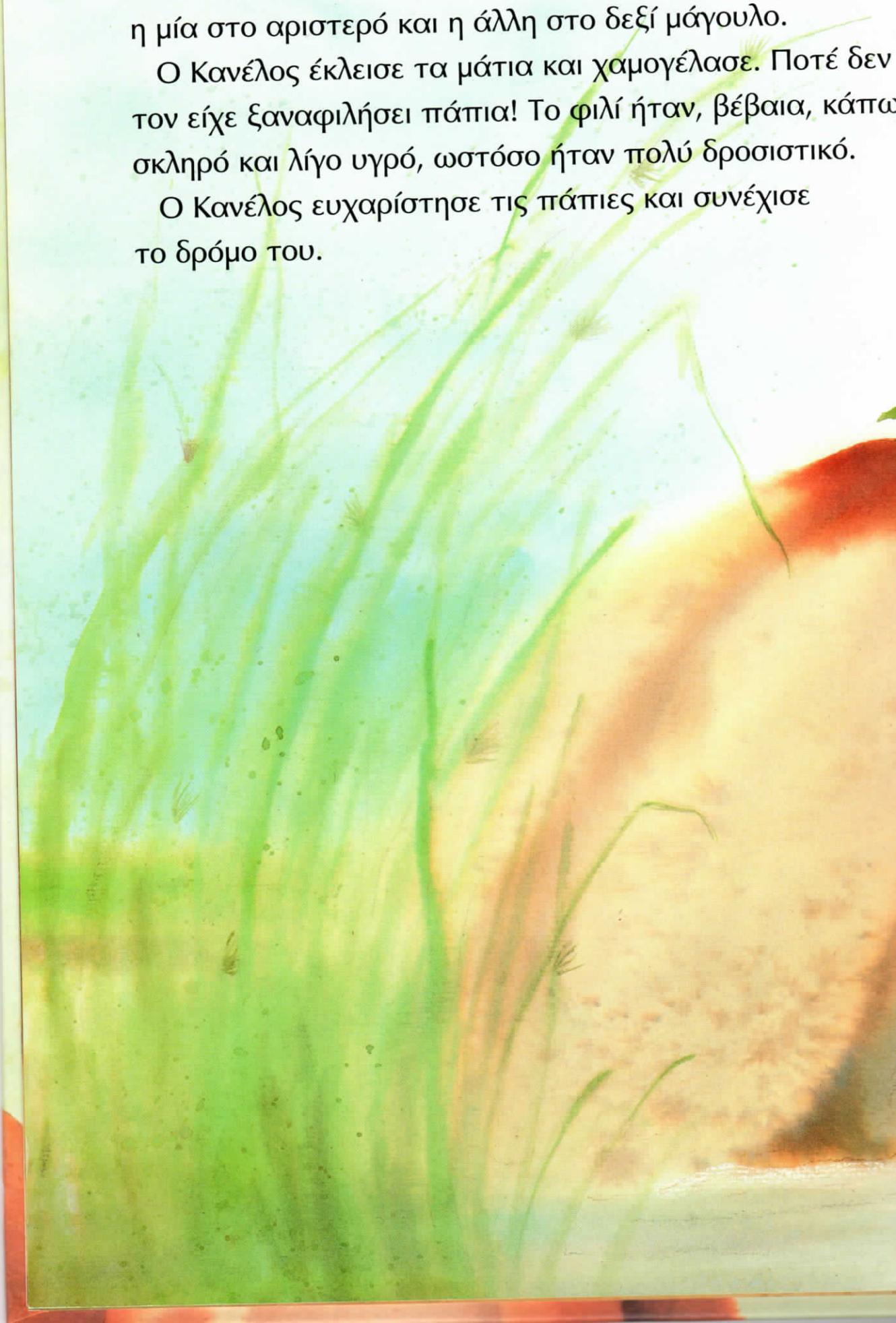
«Εδώ ακριβώς», είπε ο Κανέλος κι έδειξε το μάγουλό του.

Έτσι οι πάπιες βγήκαν από το νερό και τον φίλησαν η μία στο αριστερό και η άλλη στο δεξί μάγουλο.

Ο Κανέλος έκλεισε τα μάτια και χαμογέλασε. Ποτέ δεν τον είχε ξαναφιλήσει πάπια! Το φιλί ήταν, βέβαια, κάπως σκληρό και λίγο υγρό, ωστόσο ήταν πολύ δροσιστικό.

Ο Κανέλος ευχαρίστησε τις πάπιες και συνέχισε το δρόμο του.

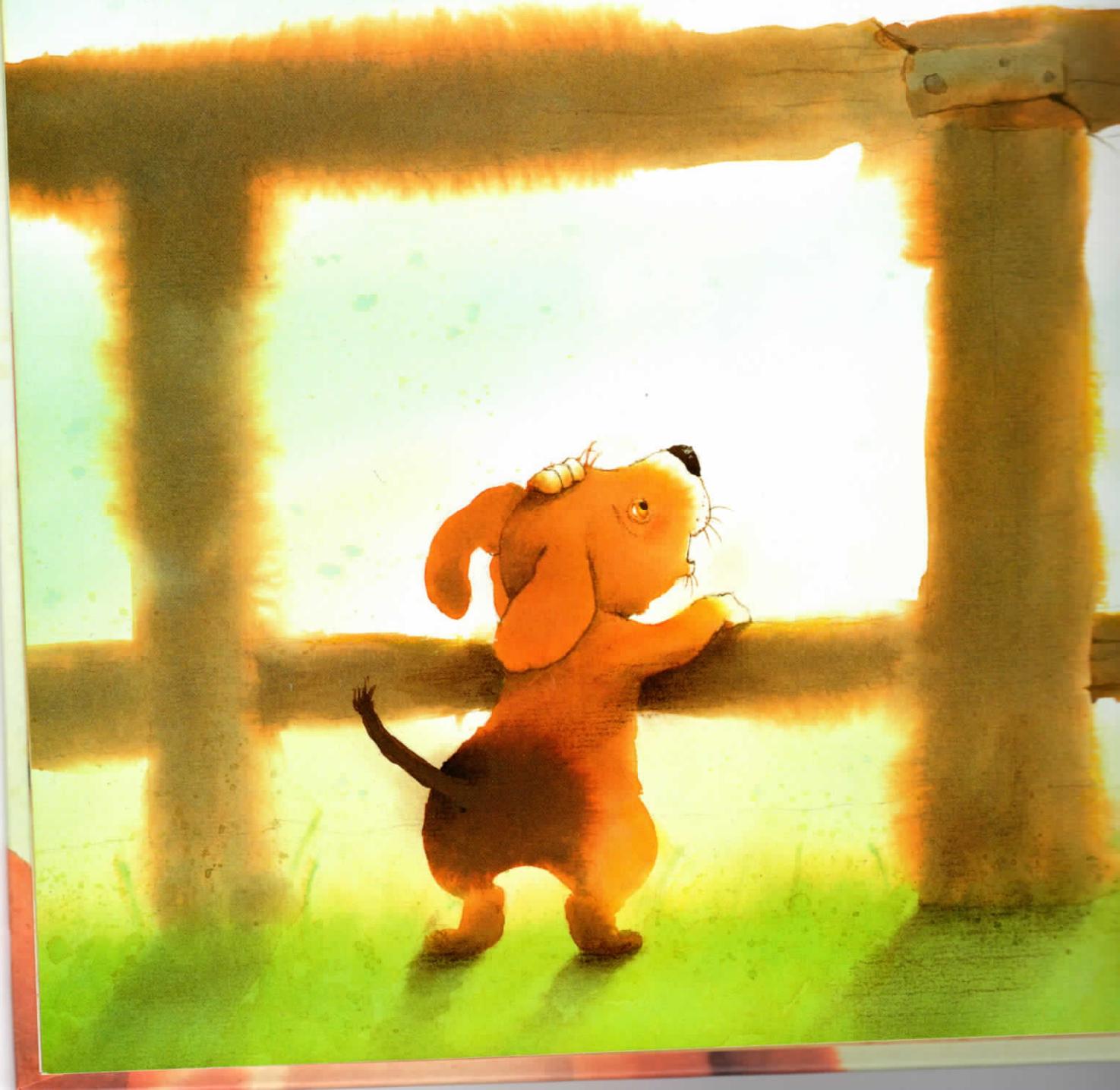
Στο λιβάδι ο Κανέλος είδε ένα άλογο. «Καλημέρα!»
του φώναξε.

«Καλημέρα», απάντησε το άλογο. «Καλοσύνη σου
που ήρθες να με δεις».

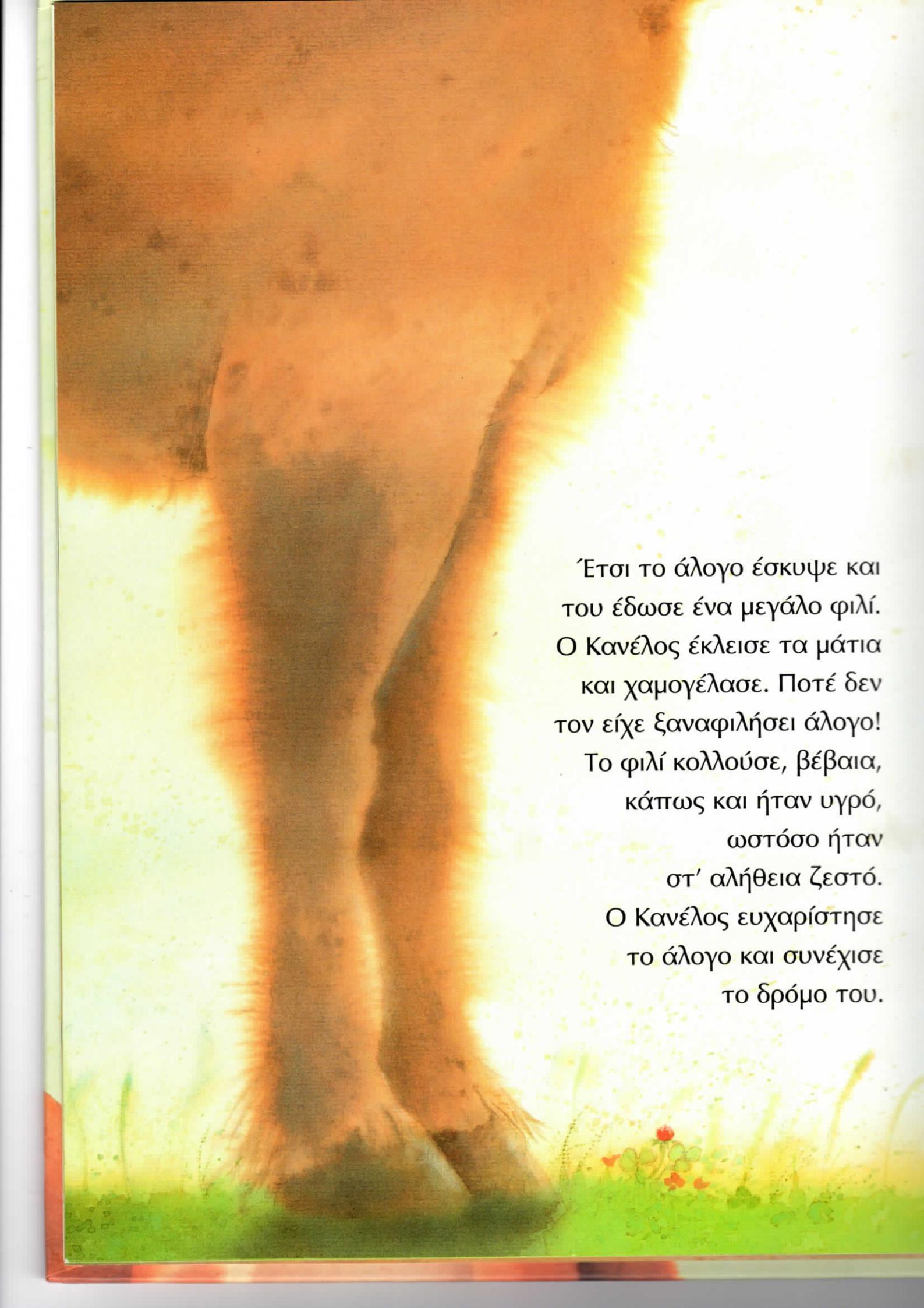
«Κάτι με απασχολεί», είπε ο Κανέλος ντροπαλά.
«Μου δίνεις, σε παρακαλώ, ένα φιλί;»

«Φιλί;» χλιμίντρισε το άλογο.

«Ναι, ακριβώς εδώ», είπε ο Κανέλος κι έδειξε το
μέτωπό του.

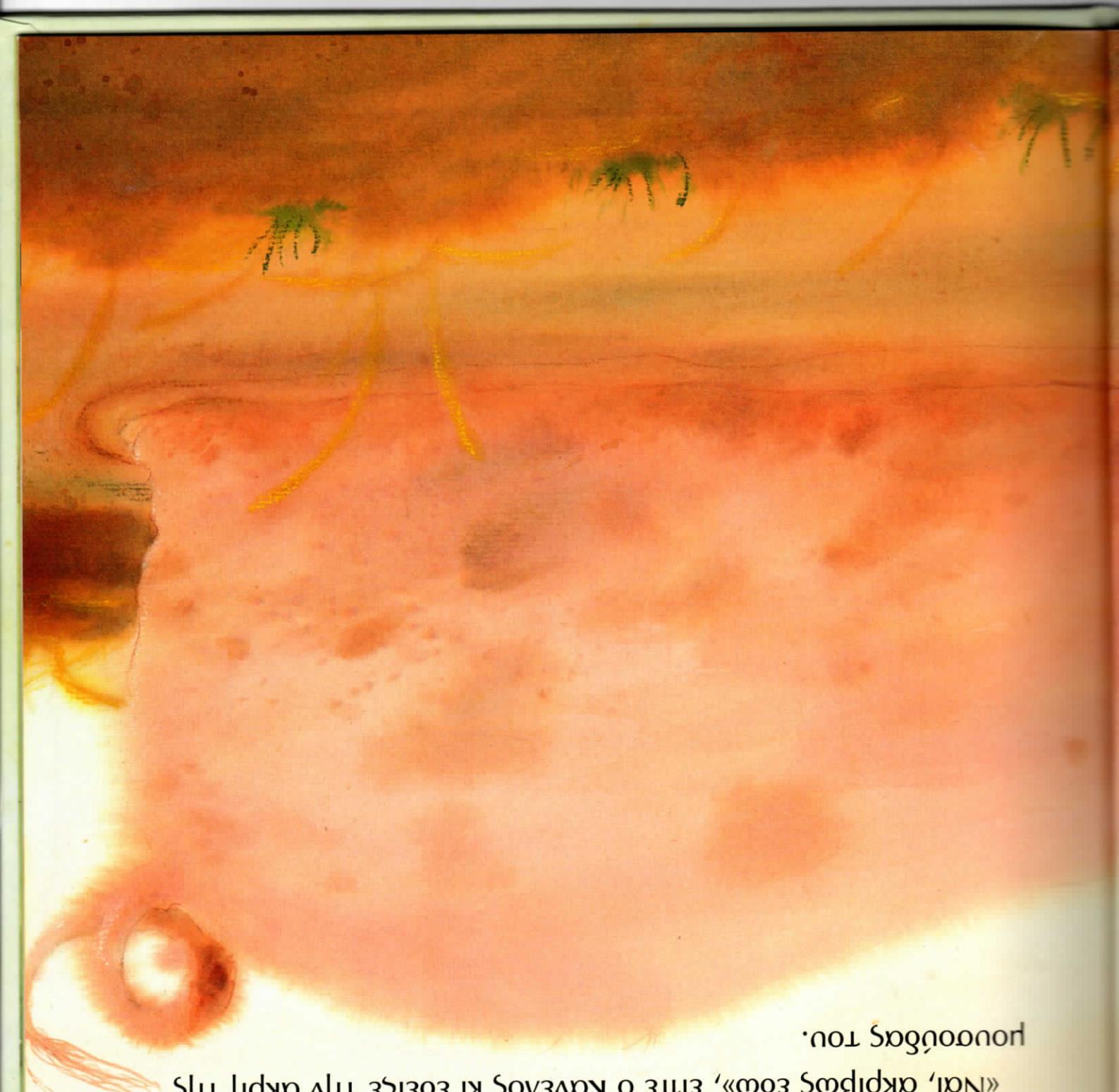

Έτσι το άλογο έσκυψε και
του έδωσε ένα μεγάλο φιλί.
Ο Κανέλος έκλεισε τα μάτια
και χαμογέλασε. Ποτέ δεν
τον είχε ξαναφιλήσει άλογο!
Το φιλί κολλούσε, βέβαια,
κάπως και ήταν υγρό,
ωστόσο ήταν
στ' αλήθεια ζεστό.
Ο Κανέλος ευχαρίστησε
το άλογο και συνέχισε
το δρόμο του.

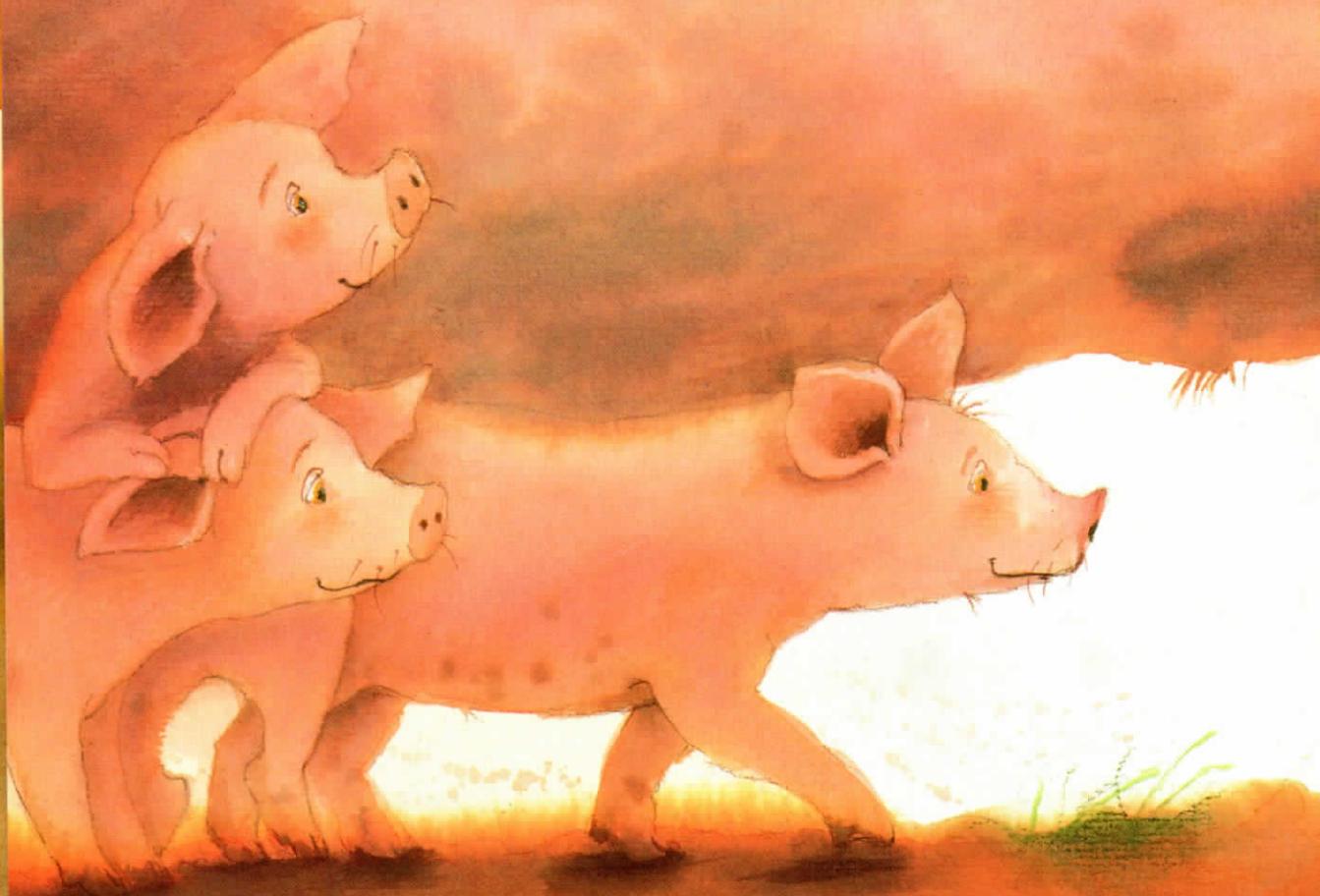

ζελό το οκυάκι ουνάτηρε ενα λουπούνι, του κυήσταν
οε μία χακκούβα ήταν χαρτί. «Καλυψέπα», είπε ο καβέλος.
«Καλυψέπα σου κι ζενά», απάντησε το λουπούνι.
«Κατι τη ποσταθών, ανακαλύφω», είπε ο καβέλος. «Μου
δίνεις, οε τα πακαλώ, ενα φίλι;»
«Φίλι εγώ;» λύπησε το λουπούνι.
«Ναι, ακριβώς εγώ», είπε ο καβέλος κι εξέτε την δέκπι της
λουρούδας του.

Έτσι το γουρούνι βγήκε αργά από τη λάσπη και του έδωσε ένα φιλί ακριβώς στην άκρη της μουσούδας του.

Ο Κανέλος έκλεισε τα μάτια και χαμογέλασε. Ποτέ δεν τον είχε ξαναφιλήσει γουρούνι! Βέβαια, το φιλί ήταν «λασπωμένο» και οι τρίχες του γουρουνιού τσιμπούσαν κάπως, όμως ήταν ένα φιλί τρυφερό στ' αλήθεια.

Ο Κανέλος ευχαρίστησε το γουρούνι και συνέχισε το δρόμο του.

Ο Κανέλος έφτασε μπροστά σ' ένα φράχτη. Ανάμεσα στα καλαμπόκια πήρε το μάτι του ένα λαγό. «Καλημέρα», του φώναξε.

«Καλημέρα», απάντησε ο λαγός. «Τι κάνεις εδώ, τόσο μακριά από το σπίτι σου;»

«Κάτι προσπαθώ ν' ανακαλύψω», είπε ο Κανέλος. «Μου δίνεις, σε παρακαλώ, ένα φιλί;»

«Φιλί εγώ;» μουρμούρισε ο λαγός.

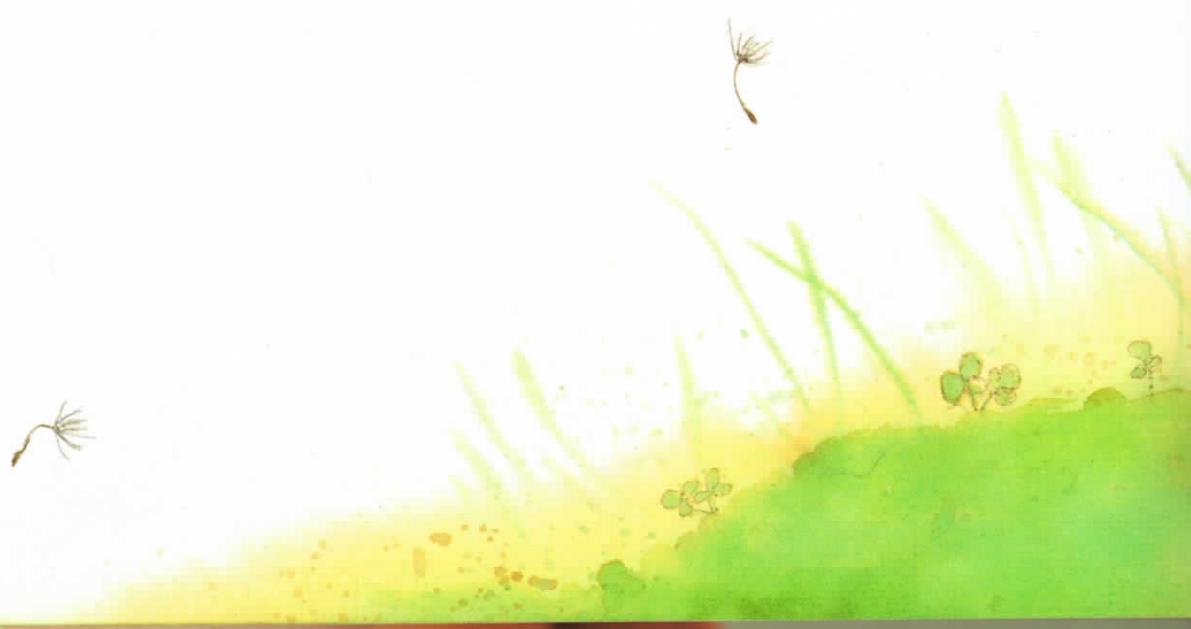
«Ναι, ακριβώς εδώ», είπε ο Κανέλος κι έδειξε το λαιμό του.

Ο λαγός πλησίασε μ' έναν πήδο και του έδωσε ένα φιλί ακριβώς πάνω στο ζεστό τρίχωμα του λαιμού του.

Ο Κανέλος έκλεισε τα μάτια και χαμογέλασε. Ποτέ δεν τον είχε ξαναφιλήσει λαγός! Ήταν, βέβαια, λίγο τρεμουλιαστό και βιαστικό το φιλί, ωστόσο ήταν στ' αλήθεια απαλό.

Ο Κανέλος ευχαρίστησε το λαγό και πήρε το δρόμο για το σπίτι του.

Εκεί που πήγαινε ο Κανέλος είδε μια κίτρινη πεταλούδα «Καλημέρα», της φώναξε.

«Καλημέρα σου κι εσένα!» τραγούδησε η πεταλούδα στον αέρα. «Πού ήσουν και σε χάσαμε;»

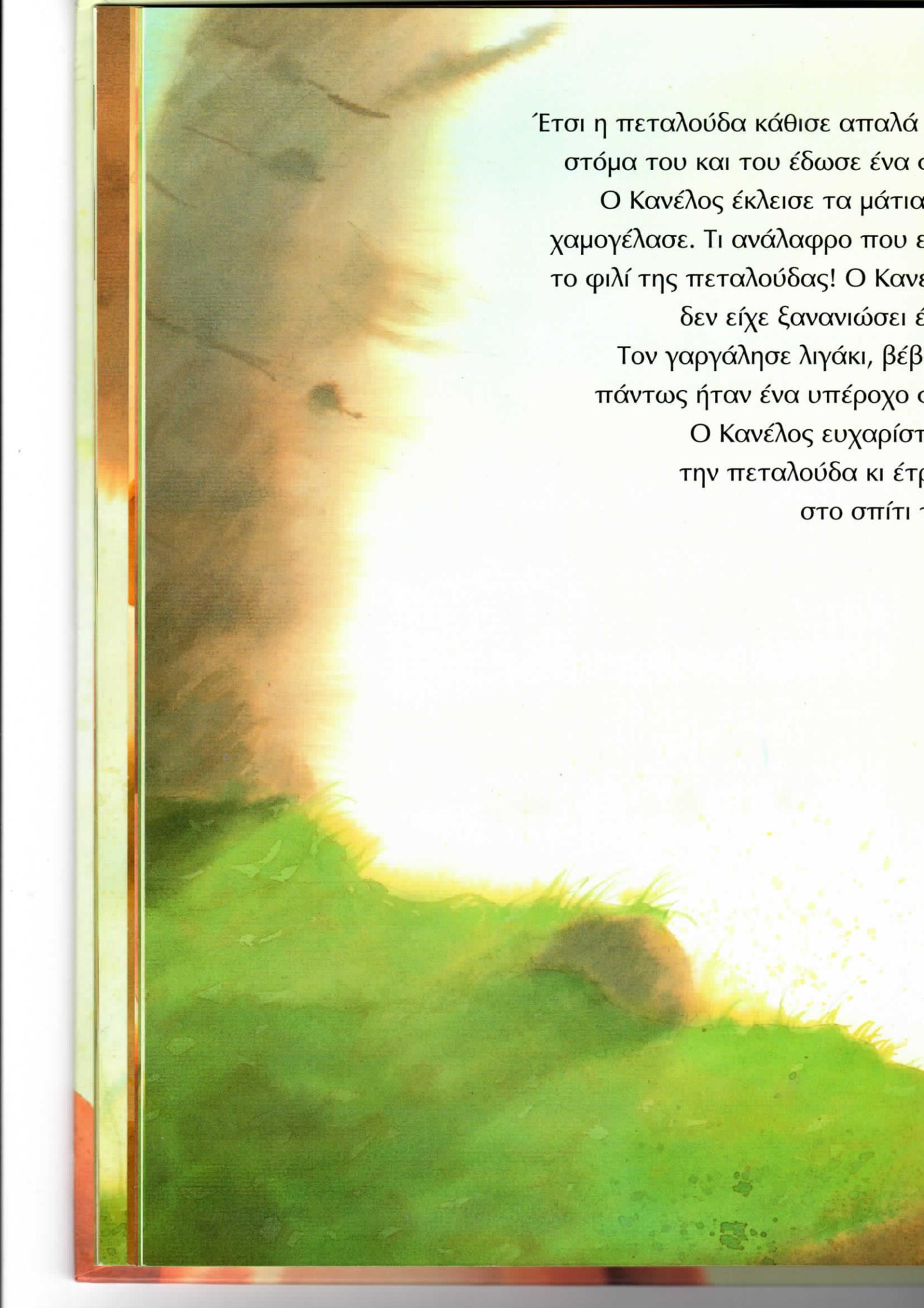
«Γυρίζω στο σπίτι μου», είπε ο Κανέλος. «Αλλά, πρώτα θα μου δώσεις ένα φιλί;»

«Φιλί εγώ;» είπε η πεταλούδα και δίπλωσε τα φτερά της.

«Ναι, σε παρακαλώ, ένα φιλί εδώ ακριβώς», είπε ο Κανέλος κι έδειξε το στόμα του.

Έτσι η πεταλούδα κάθισε απαλά
στόμα του και του έδωσε ένα

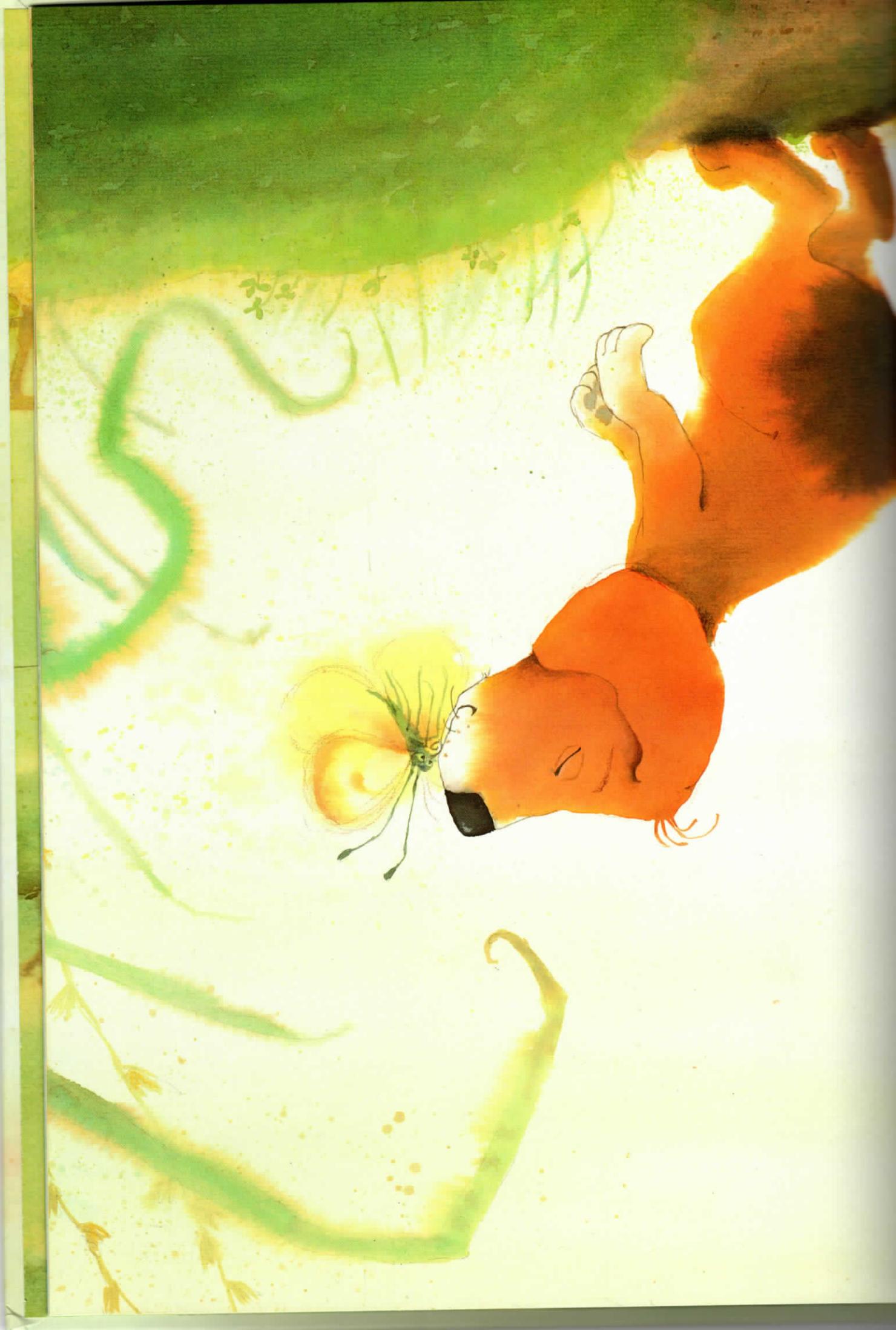
Ο Κανέλος έκλεισε τα μάτια
χαμογέλασε. Τι ανάλαφρο που εί-
το φιλί της πεταλούδας! Ο Κανε-

δεν είχε ξανανιώσει έ

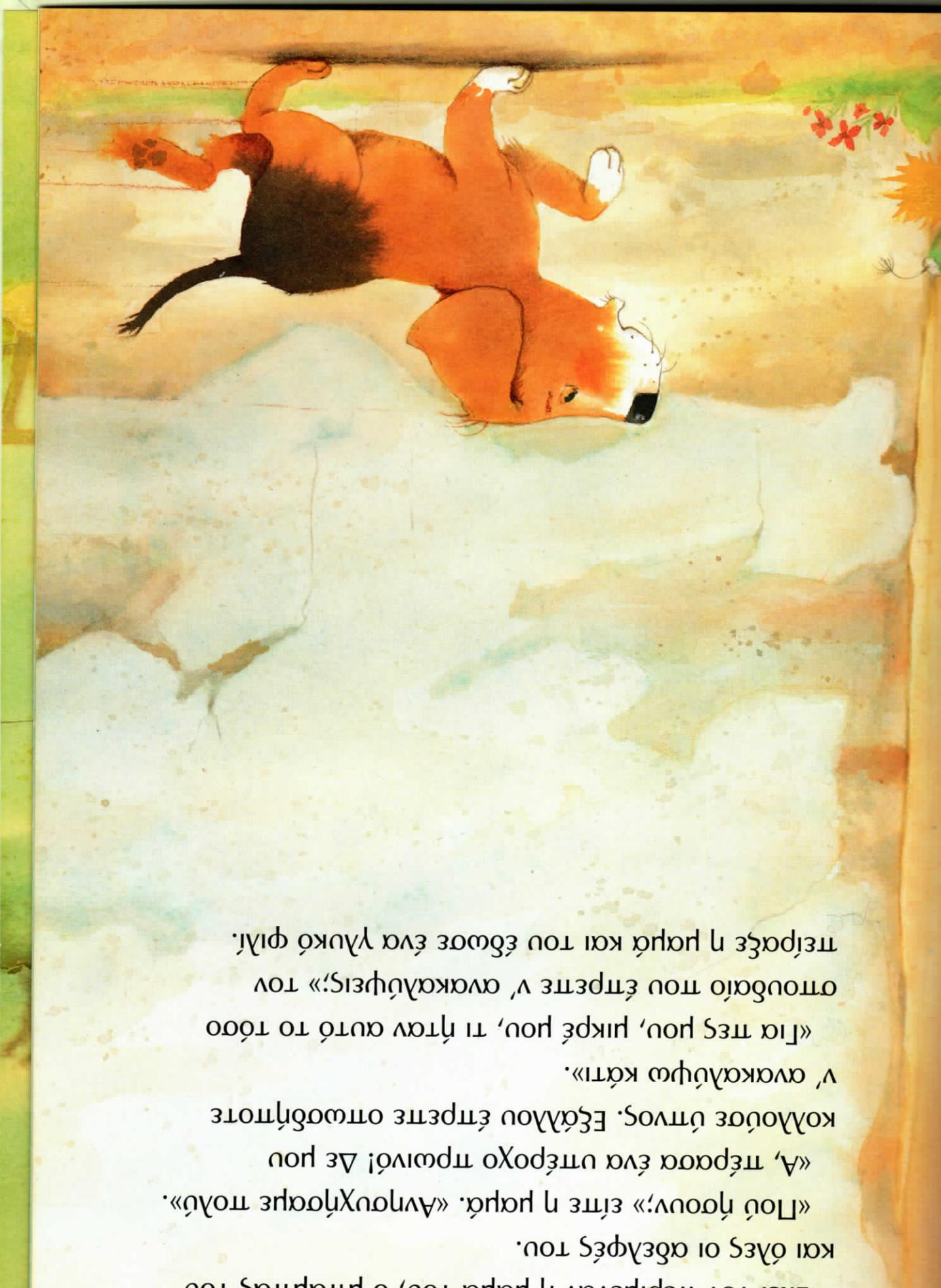
Τον γαργάλησε λιγάκι, βέβ-
πάντως ήταν ένα υπέροχο

Ο Κανέλος ευχαρίστη-
την πεταλούδα κι έτρε-

στο σπίτι

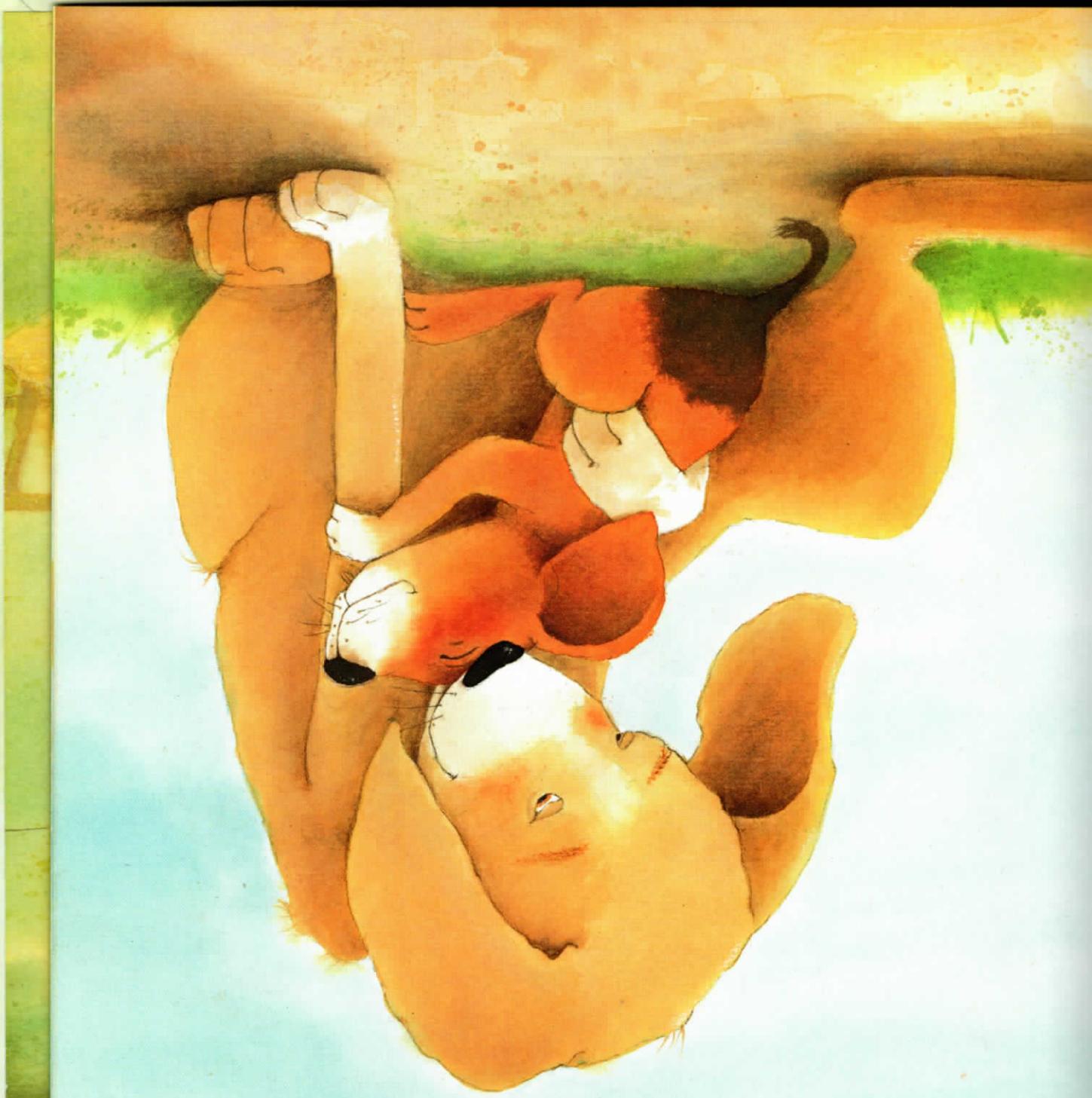

Εκεί τον τερπίζειν και η μάχα του, ο Ημαθίας του
και όλες οι αφέψεις του.
«Τού γέροντε;» είπε η μάχα. «Αναγκήσατε τολγή.
«Α, τέρπασα εναυτέρχο τη πωνιά! Άε που
κολλούσε υπόνοι. Εξάλλου τερπετε ουτοσκύμοτε
«Λια τις που, ήκπε που, τι γιταν αυτό το τρόο
ν, ανακάλυψε κάτι.»
«Για τις που, ήκπε που, τι γιταν αυτό το τρόο
ν, ανακάλυψε κάτι!»
οτουργαίο του τερπετε ν, ανακάλυψε!» τον

«Το βρήκα!» φωνάζε τότε ο καβέλος. «Τώρα θία ζέψω:
Το φίλι της μάτιας είναι ρροοιτικά.
Το φίλι του αλόγου είναι λευτό.
Το φίλι του γουπουνιού είναι τρυφερό.
Το φίλι του χαρού είναι απαλό.
Το φίλι της τεταρτούς είναι υπέροχο...
Αλλά το καλύτερο, το πιο γλυκό απ' όλα,
είναι το φίλι της τετράγουσας είναι υπέροχο!»

